

Timothy Zahn: Átverés
(Fordította: The Medium)

A Birodalom ad egy lehetőséget...

A Kariék bolygón látszólag örökké tart az erőszak, köszönhetően a az őslakos Eickarie faj megannyi szétszakadt törzseinek háborújának. Azonban mióta egy rejtélyes Hadúr ötven éve lakra zsoldosaival megragadta a hatalmat a Kariéken, egy törzs sem tud befolyást gyakorolni.

Most azonban fordul a kocka: a háborúzó frakciók egyetlen nagy, erős szövetséget alkotnak - eléggé erőset ahhoz, hogy sarokba szorítsák a Hadurat és katonáit. A Kéz Birodalma - felháborodva a zsarnokságon -, hogy támogassa az eickariekat, csapatokat és az 501-es légiót küldi a Kariékre.

A csak "Vader Ökle"-ként ismert 501-es rohamosztagosok a legjobb választás a feladatra - elkapni a Hadurat élve. Ám ez egy igencsak veszélyes küldetés, a parancsnokot, Twistert, és bajtársait, Árnyékot, Felhőt és Órszemet megannyi vérszomjas szabadságharcos támadja meg. Tűzerejük sokkal pusztítóbb, mint amire számítottak. Az eickarie renegátoknak - a nép háromezer elszánt harcosa, egyenesen a Hadúr börtöneiből - a Birodalom alkut ajánl fel, és egy stratégiát, minek segítségével győztesen kerülhetnek ki a véres leszámolásból. De vajon bízhat-e Twister az új szövetségeseiben? Vagy talán többet kapnak, mint amiben meggyeztek?

Amikor az 501-es légió rohamosztagosai megérkeztek egy véletlenszerűen kiválasztott ugrási ponthoz, még javában csöppögött az eső. Amikor a parancsokat kiosztották, és egyes századok elindultak a számukra kijelölt helyekre a frontvonalon, leszakadt az ég. Ez a tényező már csak megerősítette azon elhatározásukat, hogy ez lesz a háború utolsó ütközete. Az ég olyan sötét volt, hogy az alkonyatot a városban teljes sötétséggé varázsolta.

- Ez az erőd olyan, mint egy rossz legendában - mormogta Aurek-Négyes, Choral jobb oldalról, a fal mellől. A rohamosztagosok két oldalt lerögzítve ültek a padon. Az álcázott szállító épp akkor szállt le óvatosan a csendes utcára.

- Milyenben? - tudakolta Dropkick, az Aurek-Három fél tucat ember közül.

- Szerinted? - vágott vissza Choral, és a szállítóhajó orra előtti eseményeket mutató képernyő felé biccentett.

A sisakja mögül Twister, az egység parancsnoka kissé rosszallóan nézett Aurek-Hetes felé, mikor meglátta a képet. Egy jó pont Choralnak, ezt el kellett ismernie. Az erőd szinte a föld alól emelkedett ki egy olyan város szélén, ami kísérteties, irreális kinézetű. Futólag rápillantva, piros-szürke tornyok vegyültek bele a látképbe, és szellők fújtak végig a városon, ráadásul az elszórt fények még jobban kihangsúlyozták a hely földöntúlóságát.

Twister balján bajtársa, Őrszem felhorkantott:

- Személy szerint én az olyan legendákat szeretem, amikben megtámadnak valakit - mondta. - Nagy móka valakiből kiverni a szuszt - intett a kijelző felé. - Csak remélni tudom, hogy gyíkok élnek jelenleg itt.

- Nos, ha mégsem, akkor ez csak fölösleges erőfeszítés - zsémbeskedett Felhő Őrszem mellett.

- Különösen az eickariek miatt. Ha rajtam múlna, adnék nekik még egy hónapot, hogy visszaüldözzék a lakrákat a megerősített üregükbe, halomba tennék őket és húznának haza.

- De hány eickarienak kell még meghalnia még egy hónapnyi küzdelemben? - kérdezte Árnycék Twister jobb oldalán. - Ha már fel kell szerelnünk az embereket, és mielőtt a végzetbe vezetjük őket a zsarnok ellen, meg kell bizonyosodnunk róla, hogy nem a húsdarálóba mennek.

- Értem - értett egyet Felhő. - De Kariék mégis csak az ő világuk, és nem a miénk. Ha végeztünk a Hadúrral és seggnyalóival, már meglesz a tekintélyük, hogy elüldözzék őket innen.

- Elüldözni, vagy uralni - mondta Őrszem. - Képzelem, az eickarie törvény elrendeli a Hadúr szörnyűséges kivégzését.

- Erre befizetek - mondta Felhő szárazon. - Ezzel meg is magyarázhatnánk, miért repítjük ezt az egész kócerájt a levegőbe. Széttáplálni néhány tonna szikla alatt csak elég könnyörtelen az eickarieknak, nem?

- Biztos vagyok benne, hogy az eickarieknak lesz elég okuk ezt tenni - mondta Twister, hangjában olyan figyelmeztető élel, ami arra figyelmeztette a többieket, hogy ejtsék a témát.

- Tudom - motyogta Felhő, nem elég hangosan ahhoz, hogy hallják. - De szerintem ez a fickó nem ér annyit, hogy birodalmi életek vesszenek oda miatta.

Twister nem válaszolt. A társalgás berekedt. A kérdés súlya mindannyiuk vállára nehezedett.

Ez azonban nem csak az Aurek Különítmény tagjait érintette. Korántsem. A csatára több ezer birodalmi egység készült, az 501-eseket beleértve négy osztag. Ezek az erdőben és a síkságon várták a frontális támadást a Hadúr erődjé ellen. Őket erős földi- és légi támogatás oltalmazta. A Kéz Birodalma nagy erőfeszítéseket tett, hogy elfogják a zsarnokot, aki ötven éve igába hajtotta a Kariéket. De vajon miért spilázzák túl ezt az egész helyzetet?

Felhő kapott egy jó pontot a kérdésért. Ámbátor az eickarie erődök jó felszereltséggel rendelkeztek, egy olyan tüzerőt, amit a Kéz Birodalma hozatott a Kariékre, nem voltak képesek elhárítani. Néhány órán belül csak üszkös romokká válnak, benne élettelen lakra zsoldosokkal és egy halott Hadúrral. Elég, ha kivonják a vezért a forgalomból, a megmaradt ellenállókkal leszámolhatnak, és a bolygót megtisztíthatják az idegen megszállóktól. Gyors lenne, precíz, olyan munka, amilyenre a rohamosztagosokat mindig is tanították.

Nyilván volt a Birodalomnak oka rá, hogy élve kapják el a Hadurat. A kérdés: mi ez a nyomós ok?

Twister keze megremegett. Tudta, hogy egy katonának nem szabad foglalkoznia bajtársai elvesztésével. Tudta, hogy mindenáron teljesíteni kell a kiadott parancsot, és meghalni.

A Birodalomért.

Részben ezért voltak rohamosztagosok, és tértek el más katonáktól. De csak *részben* ezért. Ez már nem a Palpatine-féle Birodalom volt, és már nem voltak többé páncélozott, lélektelen gyilkológépek. A Kéz Birodalmának rohamosztagosait földöntúli harci képességekre nevelték, megtanították őket, hogy legyenek engedelmeseek, de mégis kezdeményezők, legyenek kételkedők, de mégis feltétel nélkül megbízók.

Twister végigbámult a tizenhat becsatolt, páncélos katonán. Az Aurek Különítményben szolgált már hat éve, két éve az Aurek-Hetes parancsnoka, és e két év alatt megtanulta, hogy anélkül nem járhat sikerrel, ha nem *hisz* a sikerben. Megparancsolták nekik, hogy elkapják élve a Hadurat, hát el is kapják élve a Hadurat! Senki sem vonhatja ezt kétségbe, nem mondhatják, hogy nem fog sikerülni!

És mindenekelőtt: nem *kell* tudniuk, *miért* kell elkapniuk a Hadurat élve. A parancs ki lett adva.

- Még egy perc az érkezésig - jelentette a pilóta.

Halk moraj futott végig a készülődő rohamosztagoson, miközben az utolsó pillantásokat vetették az E-11-es karabélyaikra és egyéb felszerelésükre. A szállítóhajó lelassult, a hátsó rámpa kinyílt. A rohamosztagosok négyes csoportokba osztvá elindultak, hogy elfoglalják kijelölt pontjukat a magányos utcákon. Utolsóként Aurek-Hetes lépett ki a szállítóból. Twister kocogni kezdett, közben tétova pillantásokkal mérte fel a terepet. Az épületek fölájuk magasodtak, csak itt-ott égtek a fények, a hely pedig olyan csöndes volt, mint ők maguk, miközben helyükre oszoltak.

- Úgy látszik, rájöttek, hogy a Hadúr szomszédsága nem túl egészséges hely - mondta Felhő Twister mögött.

- Reménykedjünk - helyeselt Twister, befejezve a helyzetének elemzését. - Mozgás!

A kijelölt területeik két utcával arrébb voltak, egy sikátorban, egy öt emeletes épület és egy alacsony színvonalú kocsmá között. Innen, a térkép szerint remek kilátás nyílik a Kettes Órtorony felé vezető útra.

A két őrtorony sajátos eickarie katonai konstrukciós épületek voltak, a rohamosztágosok szerint egyik sem volt túlságosan kedvező. Lakóháznak és irodaépületnek volt álcázva, csúcfszereltségű őrk és kémek védték két kilométerre a város határától. A föld alatt átjárók kötötték össze a két Órtornyot. A nem túl távoli múltban, mikor a törzsek közti hadviselés elkezdődött, bárki szemmel tarthatta az ellenséges törzsek társadalmi vagy kereskedelmi látogatásait, vagy éppen egy váratlan settenkedő támadást. Mikor a Hadúr átvette az uralmat az erősek felett, ugyanezre használta az Órtornyokat, azzal a kivétellel, hogy az *ellenség* címszó alatt az összes eickariet értette. Bármely elégedetlen lakos, akik megszenvedték a Hadúr vaskezü irányítását, és nyíltan panaszkodott a rendszer ellen, elkapták és kihallgatták, de legtöbbször már azelőtt elítélték, még mielőtt a jegyzőkönyvet lezárták volna.

Az őrtornyoknak nem voltak túlságosan nagy stratégiai értékei, de az Egyesült Törzsek számára nélkülözhetetlen volt, hogy irányítsák a várost. A legfőbb indok, hogy a rohamosztágosok nem sok jó szóval illették a tornyokat, hogy a Hadúr által uralt erődöket a föld alatti alagutak összekötötték az Órtornyokkal. Ha az Aurek Különítmény el tudja foglalni legalább az egyik Órtornyot, egyenes út vezet az ellenség menedékéig, akik aztán beleszaladnak a Birodalmi csapatokba, amik a síkságon tanyáznak. Hadúr viszont nem lehetett hülye. Csak megerősítette védállását, és csapatokat rejthetett az alagutakba: aknákat, csapóajtókat, és persze annyi lakrazsoldost, amennyit be tud tuszkolni a járatokba.

Csakhogy ők "Vader Ökle". Nehezebb küldetést is teljesítettek. Ha az sikerült, ez is fog!

Twister körbenézett a sikátoron. Fél tucat lépcsősor vezetett le virágos kertekhez, apró boltokhoz. A sötétség szinte már teljes volt, csupán a kocsmá ajtajában világított a "zárva" felirat, a kirakat mögött pedig a megszokott biztonsági fények ragyogtak. Senki sem tartózkodott itt, csak ők. Twister, mellénél tartva karabélyát, belépett a sikátorba, a többiek legyező alakzatban követték. Már a kocsmá ajtajánál voltak, mikor Twister sisakjának kijelzőjén valami villogott.

- Vigyázzatok. Valami van itt - figyelmeztette a többieket Twister, és a felé a pont felé rántotta az E-11-esét, amerről a jelzés jött. Szerencsétlenségükre a zuhogó eső annyira elferdítette az infravörös szenzorukat, hogy nem tudtak volna megkülönböztetni egy eickariet egy lakrától. - Maradjatok készenlétben!

Alighogy az utolsó szótag elhangzott, a kocsmá ajtaja kinyílt, és egy eickarie hím lépett ki, az esőcseppek kopogtak pikkelyein, és lefolytak az arcán kanyargó csíkok mentén. Maga a pofázata amúgy zöld volt. Átlagos, szűk pangásokkal ellátott, sötét színű köntöst viselt, lábán rövid csizma.

- Jó estét, birodalmiak - köszönt tűrhető basic nyelven. - Legyen vidám a törzsetek!

- Legyen gazdag a törzsetek - válaszolt az eickarie szokásokhoz illően Twister, miközben a homlokát ráncolta. Nem látott színváltozást a narancsszínű homloki kitüremkedésben, ami elárulná az eickariek érzelmeit. Az idegen nyugodt volt, higgadtan nézett szembe a négy rohamosztágosal. Valljuk be, ez nem egy ilyen reakciót vált ki - elvileg - egy védtelen emberből.

Talán az idegen ittas volt, vagy a birodalmiak érkezése nem is volt olyan váratlan számára.

- Megtudhatnám, mit csinál itt? - kérdezte Twister az őslakostól.

Az eickarie narancsszínű homlokát rózsaszínű foltok pöttyözték, az irónikus mosoly megfelelője.

- Kívülálló vagyok - mondta. - Egyébként pont ugyanezt akartam kérdezni maguktól. - Az eickarie kezét nyújtott Twisternek, mielőtt az válaszolhatott volna. - Viszont ez nem alkalmas hely a beszélgetéshez. Menjünk beljebb!

- Köszönjük a meghívást - hálálkodott Twister, miközben kézjeleket mutatott az embereinek. Érezte, amint mögötte a többiek automatikusan védő alakzatba fejlődnek. A Hadúr rühellte a Törzsi Vezetők egyesülését, de élvezte az elhanyagolható mértékű szövetkezést egyszerű eickariek között. Néhányuk kollaboráns volt csupán, akiknek az élete veszélybe kerülne, ha elbuknának. A legtöbbjük viszont egyszerű ember volt, aki félt és ellenállt minden változásnak. Néha, még a jobb életnek is. Ha ez egy csapatda...

- Lakóház - mormogta Őrszem. - Egyszerű és unalmas.

Twister óvatosan nézett körbe. Az üres lépcsősor egy műhelybe vezetett. Megpillantottak három vagy négy eickariet, akik ugyanolyan sötét ruházatot viseltek, mint akivel legelőször találkoztak, mindannyiuk kezében sugárvetők és törzsekre jellemző hajítók, némelyüknél gránátvetők voltak. Természetesen, nem is vették volna egyik fegyvert sem észre, ha azok nem rájuk lettek volna szegezve.

- Mint már mondtam - ismételte hűvös nyugodtsággal az eickarie -, ez nem jó hely a beszélgetéshez. Az első lépcsősor megfelel?

Twister összehúzta az ajkait. Fejben mérlegelte a lehetőségeket. Rendes esetben erősítést hívna. Aurek-Négyes és Aurek-Kilences a sikátorban maradtak, parancsra várva.

De ebben az esetben, a teljes birodalmi haderő rádiócsendre volt ítélve. A Hadúr igencsak bonyolult zavaróberendezésekkel vette körbe magát, a birodalmiak rejtjelezése pedig lehet akármilyen olvashatatlan, netán megfejthetik a jelentését, és kikövetkeztethetik a tartózkodási helyüket. Ha még nem derítették ki, hogy ma éjszaka támadást indítanak, még megcsinálhatják a trükköt. Esetleg Twister megparancsolhatja embereinek, hogy nyissanak tüzet, hagyatkozzanak páncéljuk védelmére. Ez azonban nem sokáig tarthat ki, vagy visszavonulnak, vagy az egész Aurek Társaság megsemmisül. De a fegyverek dördülése az Őrtornyok felől egyáltalán nem hallatszik túl messze, és ez némileg békítőbb magyarázat lenne annál, hogy rájöttek az akcióra.

Mindazonáltal, a birodalmiak azért jöttek ide, hogy felszabadítsák a népet, nem hogy megöljék.

- Ahogy kívánja - mondta végül, kezével jelezve társainak, hogy maradjanak nyugton.

- Biztos, hogy ezt akarod? - kérdezte halkán Felhő.

- Ha a Hadúrral lennének, nem hívtak volna beszélgetni - mutatott rá Twister. - Már rég tüzet nyitottak volna és nekünk annyi lenne.

- Attól, hogy nincsenek a Hadúr oldalán, nem jelenti azt, hogy a miénken vannak - emlékeztette őt óvatosan Őrszem. - És én nem akarom, hogy a szenzoraim ne tudják befogni őket, mikor körülöttem ólálkodnak.

- Az eső talán bezavarhat a műszereknek - mondta Twister, miközben ránézett a kijelzőjére. Az összes eickariet ragyogóan mutatta.

- Nekem ő zavar be - mutatott a nyugodtan várakozó eickariera Őrszem. A hím türelmesen várt a válaszra.

- Ezt bent is megkérdezhetjük - mondta végül Twister, mintegy parancsként. Felhőnek igaza volt: nem tudni, mit akarnak az eickariek, de a jelenlegi helyzetben ez volt a legjobb opció. Más megoldást talán ki sem lehetett találni. - Tegyétek le a fegyvert, és gyerünk!

A lépcsősor levezetett egy több éve elhagyatott boltba, ami valaha egy szabó műhelye lehetett. Bent még egy tucat eickarie várakozott, ugyanolyan felfegyverzetten, mint a kinti négy. Az eickarie, akivel az utcán találkoztak, valami szószóló lehetett köztük. Most a szószóló körbemutatott a négy rohamosztagoson, majd felült egy rozsdamarta asztalra és megszólalt:

- Megint megkérdezem - kezdte, mindegyik birodalmi szemébe nézve -, mi a fészkes fenét akar maga és a spanjai a városunkban, ráadásul az esti órákban?

- Ez lenne az eickariek híres vendégszeretete? - vágott vissza Twister, miközben próbált visszaemlékezni, mit olvasott e faj kultúrájáról az ideút alatt. Nagyjából két hónappal ezelőtt történt mindez. Eddig nem sokszor volt alkalmuk eme csodálatos kultúrát, de most úgy tűnt, a tanulmányozásokkal töltött percek - órák, napok, ki tudja? - most jelentősen megnőnek. - Ez valami szokás maguknál, hogy előbb kérdeznek, mielőtt bemutatkoznának?

- Ne válaszolj! - kiáltotta hirtelen egy öregebb eickarie a fal mellől, homlokán a szín először vörössé, majd lilává változott. - Balkezesen beszél, és aztán elárulja a nevünket a Hadúrnak!

Twister összehúzta a szemöldökét; majd felvonta. "Balkezes beszéd" egy eickarie szleng a hazugságra, míg az "jobbkezes beszéd" az igazság megfelelője.

- Nem beszélek balkezesen - ellenkezett Twister. - Ha van kérdés, amire nem szabad válaszolnom, azt megmondom. De hazudni soha nem fogok.

Az idős eickarie szipákolt egy nagyot.

- Nem egy balkezesen beszélő mondja, hogy soha?...

- Csitulj, Ha-ran - az asztalon ülő szószóló közbevágott. - A vendégszeretetünkről kérdezett, ez nem balkezes kérdés. - Ezután a rohamosztagosok felé fordult, és többé mit sem foglalkozva az öreggel, bemutatkozott: Su-mil vagyok. És ti kik vagytok?

- Engem Twisternek hívnak - mondta Twister. - Ők az én bajtársaim, Árnyék, Felhő és Őrszem.

Ezután Twister az idős eickarie felé fordult, és belekezdett az ő kultúrájuk szerint illő beszédbe:

- Tiszteljük ezt a törzset és az ő hercegét. Ha azt hiszi, hogy azért vagyunk itt, hogy a Hadúrral üzleteljünk, akkor nem fordított elég figyelmet az utóbbi nyolc hónap történéseire. Az embereink fáradhatatlanul küzdenek az önök oldalán, hogy sikerüljön leszedni a torkukról a Hadúr vasmarkú szorítását, már ha érti, mire gondolok.

- Akkor miért *ostromolják* a bázisát? - köpött ki Ha-ran. - Miért nem *pusztítják* el? Miért veszélyeztetik a saját életüket, hogy szembenézzenek vele?

Twister elfintorodott. Vajon miért gondolja mindenki ugyanazt ezen az estén?

- Miért kockáztatta az életét, hogy találkozzon velünk személyesen? - próbálta húzni az időt Twister. Jó vagy nem, a jelenlegi helyzetben csak ezt tudta tenni.

- Hogy kiedrítsük, mit csinálnak - mondta Ha-ran, miközben a homloka majdnem teljesen feketévé változott. - Ezt akarják a Hadúrral?

- Miért akarnánk kideríteni, mit csinál? - kérdezte szemrehányóan Őrszem. - Azért jöttünk, hogy elpusztítsuk.

- És megtették? - vágott vissza az idős eickarie. - Vagy csak meg akarnak *ütközni* veled?

- Mi okból tennék? - kérdezte Őrszem. - Milyen okból akarnánk...

- Őrszem - szólt rá halkán Twister. - Fogalmunk sincs, mit keresünk mi itt ezen az estén - mondta az igazságot Twister. - Egyikünk sem herceg a mi törzsünkben, hogy a megfelelő válaszokat megadjuk.

- Úgy hívják őket, hogy "tábornok", nem herceg - szólt közbe Su-mil. - És törzsek sincsenek, csak maga a Kéz Birodalma. Ne akarjon átverni, rohamosztagos!

Twister szembenézett Su-millal. Valami furcsa, komikus megjátszottság tükröződött az eickariek álláspontjában.

Su-mil lába fél méterrel a talaj felett lebegett, szemében erő és határozottság csillogott. Olyan, ami bármely hangos kacajt sírássá változtatna.

- Igaza van - ismerte be Twister. - Csupán próbáltam természetesen, barátságosan beszélni magukkal, és reméltem, kölcsönös lesz e hangnem.

- Szerintem kölcsönös - mondta Su-mil.

- Ez esetben, szeretnék bocsánatot kérni, ha megbántottam. Higgye el, nem volt szándékos - mondta Twister.

- Megbocsátok. Ha megengedi, megkérdezném: szembe akarnak nézni a Hadúrral?

- A parancs szerint be kell hatolnunk az erődjébe, és el kell fognunk, élve - magyarázta Twister. - De, amint már mondtam, a parancs pontos okát nem mondhatom meg.

- Engedje meg, hogy eláruljam, mit hiszünk *mi* - mondta Su-mil. - Úgy hisszük, a maguk Kéz Birodalma alkut akar kötni a Hadúrral - egy átverést, ami minden elpusztít, aki kezét emel rá. Támogatnak minket, de csakis kizárólag azért, hogy jobb helyzetbe kerülhessenek.

- Ez baromság - ellenkezett Twister. - Nem hinném, hogy a feljebbvalóim ilyet tennének.

- Miért ne? - kérdezte Ha-ran. - Nem jelentenek maguknak semmit a kifosztott kincseink?

- Vagy talán már a Hadúr a szövetségeseük is - tette hozzá Su-mil. - Még sosem láttuk őt páncél nélkül. Egyetlen bizonyítékunk van, hogy olyan humanoid lény lehet, mint mi vagy maguk.

Twister vett egy mély levegőt, és sok ideig bent tartotta. Még egy jó pont. A birodalomiak közül sem tudta senki, miféle szerzet sétálthat a Hadúr páncélja alatt.

- Nem tudom, mi az oka a parancsoknak - mondta türelmesen Twister. - De ez már a harmadik hadjáratom a Birodalommal, és sok más nép történelmét is megtanultam. Lehet, hogy a feljebbvalóim hibáztak a múltban, de még sosem árultak el olyan embereket, akik megbíztak bennük.

- Tehát ezt önnek ez az egész a bizalomról szól? - kérdezte Su-mil.

- Mindannyiunknak erről szól - helyeselt Twister. - Bízz a vezetőidben és szövetségeseidben, és légy lojális azokkal, akik szintúgy megbíznak benned. - Mikor befejezte mondandóját, az ajtó felé mutatott: - Az ajtón túl katonák állomásoznak, akik megbíznak bennünk, amikor az oldalunkon harcolnak. Alázatosan kérem, bízzunk egymásban, és akkor nem hívom ide őket.

Sokáig csönd lett a szobában. Su-mil homlokának színezete követhetetlenül váltakozott, ahogy a fejét törte. Végül csak visszatért az eredeti narancs színezete.

- Alkut ajánlok - mondta. - Az alagutakban kívánnak bejutni a Hadúr erődjébe, ahol a katonái által bebörtönzött eickariek várnak majd. Legtöbbjük még csak nem is lázadtak ellene. Megtenné, hogy elengedné őket, még mielőtt beérnének az erőd belsejébe?

Twister megborzongott. Arra nem volt kiképezve, hogy alkudozzon ezekkel a lényekkel. Nem volt még olyan rangú, hogy fontos taktikai lépéseket szervezzen meg velük a feljebbvalói tudta nélkül. *Legyenek engedelmesek, de kezdeményezők.*

- Semmit sem ígérhetek - mondta óvatosan. - A parancsaim világosak, a társaim élete a tét. A felderítőket belülről irányítják, ha őket elkapjuk, vége mindenféle ütközetnek.

- Természetesen el fogjuk engedni őket - tette hozzá Árnycék. - De nem biztos, hogy ezt megtudjuk tenni, még mielőtt szembenéznénk a Hadúrral.

- Értem - mondta Su-mil. - Esetleg változtathatunk a mi kis megállapodásunkon. Ha jobbkezesen úgy csinálnak mindent, ahogy kérem, mi mutatunk egy olyan utat a Hadúr erődjébe, aminek létezéséről nem tud semmit.

Morajlás futott végig az eickariekon, és Twister mintegy visszhangként hallotta ezt az ő emberei felől. Su-mil ajánlata mindenkit meglepetésként ért.

- Miféle útról beszélünk? - kérdezte Twister. - Közel van? Felszíni, légi, föld alatti...

- Nehogy elmondd neki! - vicőszorgott Ha-ran. - Ez a mi harcunk, nem az övék. A mi felelősségünk, nem az övék.

- Nincs sok különbség a kettő között - mondta Su-mil, állhatatosan bámulva Twistert.

- Ez egy átverés, Su-mil...

- Maradj csöndben, Ha-ran. - Szakította őt félbe Su-mil nyugodtan. - Itt és most én parancsolok. Mit mond maga, birodalmi?

Twister levegőt vett. *Engedelmesek, de kezdeményezők...*

- Nincs hatalmam ahhoz, hogy ilyet tegyek. De ha túljuttatsz a Hadúr védelmi rendszerein, az Öt-nulla-Egyes rohamosztag Aurek-Hetes különítménye mindent meg fog tenni, hogy kiszabadítsa a foglyaitokat.

- Fogadok, nem csak mi egyedül fogunk segíteni - tette hozzá Árnyék. - A parancsnokunk biztosan tudni akar majd erről.

- Igen - mondta Twister. - Nem kockáztathatjuk meg, hogy komlinket használjunk, ezért majd hátraküldöm az egyik emberemet, hogy vegye fel a kapcsolatot az Aurek Különítmény parancsnokával, beszéljen a helyzetünkről és a maga ajánlatáról.

- Nem késlekedhetünk - figyelmeztette őket Su-mil. - A beszélgetésünkkel fogy a drága időnk.

- Három emberem már most magukkal tarthat - ajánlkozott Twister. - Ha a parancsnokom elrendeli, még többen csatlakozhatnak. - Felhőhöz fordult. - Jelents ezt az egészet, és vedd rá őt, hogy küldjön erősítést! Su-mil, használhatják ezt a titkos ajtót?

- Küldök két embert, hogy mutassák az utat - bólogatott Su-mil.

Küldök két embert. Twister gerincén új ridegség futott végig. Ezek nem banditák vagy fosztogatók, nem. Ez lehet vagy jó, vagy rossz jel.

A jelenlegi helyzetben viszont voltak nagyobb gondok, amik miatt aggódnia kellett.

- Mozgás - mondta Felhőnek, megadva a kézjelet. A rohamosztagos átkocogott a szobán, keresztülfurakodott a félkörben álló eickariek között, és kilépett az esőbe. Twister visszafordult Su-milhez. - A lehető legjobb alkut ajánlottam a maga számára. A kérdés csak: elfogadja, vagy sem?

Su-mil őt figyelte árgus szemekkel, mintha meg tudott volna valamit figyelni akármit is egy rohamosztagos páncélján.

- Én, Su-mil a Meen-tris család tagja, a Sav-ro klánból, a Hu-shi-crive törzsből, üzletet kötök magával.

- Én, Jorm Whistler Mackenni, az Aurek-Hetes egység az öt-nulla-egyed légió tagja, a Kéz Birodalmából, üzletet kötök magával. - Furcsa volt teljes nevét kimondani páncéljában, de a helyzet megkövetelte. - Tehát hol is az a titkos ajtó?

Su-mil homloka rózsaszínben pompázott, a mosoly jele.

- Maga mögött. A Hadúr nem tudja, de ennek a szokatlan erődnek *három* őrtornya van. Évtizedekkel ezelőtt, a Cro-sal-trei törzs vezére egyszer csak azon kapta magát, hogy két másik törzs támadja őt - magyarázta Su-mil, miközben a három rohamosztagos és húsz eickarie elindultak a kijárat felé. - Mikor már biztossá vált, hogy elbuknak, megpróbáltak elmenekülni. Azonban a többi törzs már tudott a harmadik őrtoronyról, és csapdát állítottak nekik az alagutakban.

Twister összerezsent, amikor valami hozzáért a lábához. *Csak egy csont*, gondolta. A padlót rozsdás csavarok és elhasznált ruhák cafatjai borították.

- Gondolom, a második ütközetet is elvesztették.

- Ütközetre nem került sor - ingatta a fejét Su-mil. - Az ellenségeik ellepték a járat mindkét végét, és őket pedig egyszerűen lemészárolták, majd otthagyták őket.

- Előnyben részesítették a haláleseteket szükségtelen ütközetben? - Mormolta Őrszem Twister mögött.

Su-mil dühösen nézett rájuk.

- Halkabban, kérlek - kérte Twister, közben Őrszem felé mutogatott figyelmeztető kézjeleket. - Poloskák lehetnek errefelé.

- Semmit sem hallhatnak - mondta Su-mil. - Az alagút jól védett érzékelőkkel szemben. A Kéz Birodalmának talán primitívnek tűnhetünk, de nem vagyunk bennszülöttek.

- Ebben nem is kételkedtem - biztosította őt Twister. Ez megmagyarázta, miért nem találkoztak Su-mil embereivel a lépcsősoroknál. Lehet, az egész őrtorony abból szenzorokat blokkoló anyagokból készült, mint maga az alagút.

- Miért nem erősítik meg és hagyják ott őket?

- Nem tudni, milyen eszközöket vetnek be a túlélés érdekében az oda behatolók - mondta Su-mil. - Voltak olyan óvatosak, és megerősítették, aztán elhagyták egy évre. Sajnos később ledöntötték őket egy hirtelen támadásban.

- De nem tudtak semmit a harmadik őrtoronyról.

- Helyes következtetés - mondta Su-mil. - Nem is tudtak volna, hiszen az áldozataik korábban megváltoztatták a hely alaprajzát. Egy bérlőkből álló csoport akaratlanul is elmulasztotta ezeket feljegyezni, így a titok azóta rejtve maradt.

- Hogy jött rá? - kérdezte Árnyék.

- A törzs, aki legyőzte az első törzset, abból származom én - mondta büszkén Su-mil. - Ez egy legenda a családunk körében.

Ez lehet majd egy igazi ütőkártya, döntötte el Twister. Mindegy, milyen ellenség ellen vetik be.

- A levegő felfelé száll a jobb oldalon - jelentette Árnyék.

- Maradjunk *nagyon* csendben, Su-mil - figyelmeztette az eickariet Twister. - Egy nyílás elég ahhoz, hogy olyan helyeken legyen, ahol nem kellene.

- Én nem látok egy nyílást sem - csodálkozott Su-mil, jobb felé fordítva tekintetét.

- A fuvallat abbamaradt - kommentálta Őrszem. - De mintha örvénylene arrafelé a por.

- Remek a látása - mondta Su-mil. Egyik kezével valamiféle alakzatot rajzolt a levegőbe.

Váratlanul eickarie lábak dobogása és fegyverek súrlódása ruhához hallatszott. A lényeknek csak az árnyéka látszott, és halkabban voltak, mint a rohamosztagosok. A felfelé szálló fuvallat egy szellőzőrács réseiből jött, ahogyan Őrszem azt megmondta. Twister végignézett rajta, ahogy beléptek a résen, de nem találta jelét semmi figyelmeztető szenzornak, vagy egyéb indokolt intézkedésnek, aminek meg kellett volna lennie. Úgy tűnt, a Hadúr *tényleg* nem tudott a járatról. Elindultak az alagútban.

Húsz méterre jártak a nyílástól, mikor Su-mil újra megszólalt:

- Figyelemre méltó a társainak éleslátása. Magamtól sosem vettem volna észre a lyukat.

- A sisakjaink különféle szenzorokkal van felszerelve - magyarázta Twister. - Őrszem a csapat technikusa, ami azt jelenti, hogy neki továbbfejlesztett szenzorai vannak.

- Technikus - ismételte a szót Su-mil, miközben Őrszemet kezdte vizsgálgatni. - Hallottam már ezt a kifejezést, de mindig is úgy képzeltem el őket, mint aki foglalkozik a fegyverekkel és a járművek karbantartásával.

- Jól hitte, de nem csak ezekkel foglalkoznak - mondta Twister. - El sem hinné, mire képesek. Néha még én is elámulok rajta.

- Közledünk - figyelmeztette őket Őrszem.

Twister abbahagyta a beszélgetést. Száz méter után elérkeztek az alagút végébe, ahol egy vasajtó várta őket. Az évek során a vas korrodálódni kezdett. Néhány percig a többiek megálltak, Őrszem és Árnyék pedig megvizsgálta az ajtót, közben tudományos szakszavakkal kommunikáltak egymással. Mikor ezzel végeztek, Árnyék előhúzott egy krémmel teli flaskát, és bekente vele az ajtó körül az évek során felgyülemlt apró réseket. Twister megragadta Su-mil karját és a katonáival együtt visszaterelte őket biztonságos távolba. A kenőcs gyorsan és hatékonyan elvégezte a dolgát, a két rohamosztagos felfeszítette az ajtó krém által kiegészített éleit. Az ajtó mögött újabb akadályra bukkantak, egy vastag cementrétegbe szilárdított aknavetővel.

- Nem hinném, hogy magának és barátainak lett volna valami ötlete rá, hogy jussanak ezen túl, nem igaz? - mormolta Twister Su-milnak. Őrszem szakértő mozdulatokkal végigtapogatta az aknavetőt.

- Természetesen nem - mondta Su-mil, miközben kihúzott a ruhájából egy másik üvegcset. - Katalitikus aknavető-oldószer - magyarázta. - Nem sokat ér a modernebb fejlesztésekkel szemben, viszont talán hatásos ezen a területen található anyagok ellen.

- Mindjárt meglátjuk - mondta érdeklődve Twister. Átadta az üvegcset Őrszemnek, aki kinyitotta, és vékony gyöngyöket rakott rá belőle az aknavetőre. Sístergő hang zavarta fel a csendet. Egy perccel később az úttorlasz

süllyedni kezdett, ahogy a beléje ágyazott aknavető megolvadt. Mint a gyartyaviasz, úgy nézett ki a procedúra végére. A plafon alatt maradt még egy kicsi, de éppen eléggé nagy rés. Twister megvizsgálta a szenzoraival, és mikor megállapította, hogy ami a szánalmas torlasz mögül jön levegő, nem mérgező, kézjeleket mutogatott társainak. Azok nyugtázták a parancsot. Hátrébb léptek, és övükből rostszálas poloskákat húztak elő. Egyiket rögzítették sisakjukhoz, másikat becsúszatták a torlasz másik oldalára. Néhány másodpercig álltak, majd Őrszem megszólalt:

- Úgy látom, ez csak egy régi kamra. Rég nem használhatták - nagyon poros hely.

- Azért maradunk csöndben - mondta Twister. - Menjünk be, és...

Néhány eickarie katona belé fojtotta a szót. Elmentek mellette, és udvariasan, de mégis erősen félretolták a rohamosztagosokat. Megkapaszkodtak a torlasz felső betonkockáin, és behúzták magukat a másik terembe.

Őrszem csöndes tiltakozással Twisterre nézett. Twister küldött felé egy nyugtató kézmozdulatot, miközben a többi rohamosztagos utat engedett a lényeknek. Azok már kikaparták az első réteg követ, és belekezdték a másodikba, amikor pittyegve megszólalt Twister komlinkje.

- Az összes egységnek: *támadás!* - parancsolta egy hang.

- Jobb, ha sietnek, Su-mil - mondta Twister. Hallotta, amint fegyverek kattannak körülötte. - Az Aurek Különítmény megkezdte a támadást.

- Olyan gyorsan dolgozunk, ahogyan csak tudunk - biztosította őt Su-mil, homloka kicsit sötétebbé vált, egy érzelmi változás eredményeként. - Ez azt jelenti, nem küldenek erősítést?

- Nem tudom - válaszolt Twister. A nyelvével kikapcsolta a komlinket. Nem volt szabad, hogy megörüljenek egy olyan küzdelem miatt, ami nem is biztos. - Esetleg kapcsolatba léphetek a parancsnokkal.

- Ne tegye - kérte Su-mil. - Ha egyedül kell megoldanunk ezt a helyzetet, hát megoldjuk egyedül.

Három perccel később az eickarieknak sikerült utat nyitniuk. Árnyék és Őrszem ment elől, célzásra tartva BlasTech-jüket. Su-mil volt a következő, katonái követték őt. Twister elvegyült köztük, és az eickariek körében ért be a kamrába. Árnyék és Őrszem a falat burkoló lapnál vártak, Su-mil szorosan mögöttük.

- Jelentést - parancsolta, próbálva túlkiabálni az eickariek zaját. A három rohamosztagos volt a legjobban felszerelt ahhoz, hogy a veszélyen át vezessék őket, és ezt ő is tudta. De, ahogy Felhő is mondta, a Kariék az eickariek világa. Su-mil feltételezte, hogy csak azért adták át a helyet elől, hogy ostobán beleszaladjanak a küzdelem sűrűjébe, míg az Aurekek könnyebben védekezhetnek majd.

- Aktivitást észlelek arra - mutatott előre Őrszem. - Bár az még messze van. A visszhangmintákból arra következtetek, egy tizenöt méteres folyosó vezet majd egy keresztfolyosóhoz.

- Talán az erősítés ver visszhangot - tette hozzá Árnyék. - Nem látom okát annak, hogy valaki megpróbálkozna egy támadással ezen a helyen.

- Tudja, merre vannak a börtönök? - kérdezte Twister Su-miltól.

- Jobbra - mondta Su-mil. - Innen nem lehet túl messze.

Twister bólintott. Ha sikerül elkerülni a lakra harcosokat, élhetnek a meglepetés erejével, jó eséllyel kiszabadíthatják a foglyokat, és már azelőtt elindulhatnak a Hadúr rejtett menedéke felé, még mielőtt azok észrevennék, mi is történt. A kamra végében elértek egy ajtóhoz.

- Zárva van az az ajtó? - kérdezte Twister.

- Igen - bólogatott Su-mil. Twister erősebb fogást talált a BlasTech-jén.

- Gyerünk.

Árnyék berúgta az ajtót. A zár kattanva eltört. Árnyék óvatosan kinézett, majd vadul kiugrott a folyosóra. Su-mil szorosan mögötte követte. Twister ezúttal a sűreje előtt lépett ki. A folyosó széles, alacsony mennyezetű és gyéren megvilágított volt. Őrszem a keresztfolyosót olyan nyolc méterrel előttük sejtette. Lakra lábág puffanása visszhangzott a falakon, ez megnehezítette a táv becslését. Twister csak gondolta, hogy néhány folyosó, és ott vannak az Őrtornyoknál, amik a bal oldalukon helyezkedtek el. Ha sikerül észrevétlenül eljutniuk a keresztfolyosóig, egyenesen mehetnek a börtönökhöz.

Már majdnem a keresztfolyosóhoz értek, amikor a szerencsájuk cserben hagyta őket. A hat felfegyvezett zsoldos épp akkor viharzott feléjük, mikor Árnyék kidugta a fejét a fordulónál. Egyikük meglepődött, és megcsúszott a talaj egyik egyenetlenségén, és ezzel sikerült őket egy sorba terelni a fordulónál. Ügyetlenkedtek egy sort, próbáltak a betolakodók közé lőni. Őrszem és Árnyék szintén tüzelt. Halálos sorozatokat eresztettek meg a lakrák felé, kettejük mellpáncéljának szélére célozva. Twister a zsoldoscsapat másik részére koncentrált, halálos torkolattűzzel ajándékozva meg az ellenfelek mellkasát. Mellette Su-mil a Twister célpontját oltalmazó

lakrara küldött egy lövést, hajítófegyverének hangja nagyban különbözött a BlasTech-ekétől. Twister eltalálta a kiszemelt áldozatát, aki összerogyott. A parancsnok csak ekkor vette észre, hogy a többi eickarie még csak nem is lő.

Két lakra teljesen harcképtelenné vált, ahogy elvesztették fegyverüket. Egyik lövés eltalálta Twister mellkasát. De ez nem volt elég, hogy harcképtelenné tegye őt. Az egyik eickarie felhőrgött mögötte, ahogy eltalálta egy lövés. Su-mil megváltoztatta a célpontját, és egy sértetlen lakrara lőtt. Ez sem volt elég, hogy megállítsák őket, amilyen erős volt a páncélzatuk. De a BlasTech-ektől nagyban különbözött az eickariek hajítófegyvere: egy sokkal nagyobb erejű lövedéket hordozott. Az egyik ilyen lövedék két lakrát is kiterített, akik ennek hatására a plafonba lóttek. Őrszem és Árnyék kivégezték a célpontjukat, és tovább tüzeltek. Kiszemeltek egy másik áldozatot, akinek Su-mil csak a sarkát tudta megpörkölni. Twister visszatért egyik előző célpontjához, és intett Su-milnak, hogy tegye ugyanezt.

Három másodperccel később minden véget ért.

Árnyék és Őrszem átléptek a füstölgő lakra holttestek felett, és ellenőrizték a keresztfolyosó mindkét oldalát.

- Tiszta a levegő - jelentette Őrszem. - De nem biztos, hogy sokáig.

- Nyugtázva - mondta Twister. Most jutott csak ideje jobban szemügyre venni az eickariekat. A legtöbbjük csak állt, piszkálta a fegyverét, volt, ki bámulta a hullákat. De a harc során egyikük sem lőtt. Meg sem próbáltak ölni. Twister még egy picit füstölgött, majd Su-milhoz fordult:

- Ezeket nevezi maga katonáknak?

Su-mil homloka narancsból barnába ment át.

- A meglepetés ledermesztette őket - mondta Su-mil semmitmondó hangon.

Magyarázkodott vagy mentegetőzött, Twister nem tudta megállapítani.

- Elnézést kérek a hibájukért. Nem fordul elő még egyszer - ígérte.

- Én szeretnék megbocsátani - sajnálkozott Twister. - De sajnós nem tudok.

- Nem tud? - Kérdezte tompa hangon Su-mil. Twister hezitált. Az eickariek remekül tudtak ígéreteket tenni azoknak, akikkel frissen megismerkedtek. Azonban Twisternek feladata és parancsa volt, amivel foglalkoznia kellett.

- Kiszabadítjuk a foglyokat - mondta végül. - De csak azután, hogy elfogtuk a Hadurat.

Su-mil nem válaszolt. Twister válaszra biztatva leste őt.

- Akkor jobb ha elindul - válaszolt végre az eickarie.

- Léptek zaját hallom - jelentette Őrszem. Árnyék visszahúzódott a forduló biztonságos védelmébe.

- Honnan? - kérdezte Twister. Görcsbe rándult a gyomra.

- Elöl, vagy hátul... nem tudom, akárhonnan - magyarázta Őrszem. - Ezek a visszhangok...

- Ne is foglalkozz vele! - Szakította őt félbe Twister. Gyors döntést hozott. A lakrák zöme balról elvághatja az Aurek Különítmény támadásának útját. Ezért jobbra kell elindulniuk a keresztfolyosón. - Jobbra indulunk. Úgy elsurranhatunk mellettük.

Villámgyorsan kiugrott a sarok mögül, és futni kezdett a keresztfolyosón jobbra. A két rohamosztagos tartotta az iramot. Ahogy mentek, egy másik keresztfolyosó vágta el ferdén azt, amelyiken éppen tartózkodtak. Még hangosabbá vált a lábdobogás, és mintha már közeledtek volna...

- Állj! - vakkantotta mögöttük Su-mil. - Le a fegyvert!

Twister megállt, de nem azért, mert egyetértett az eickarieval, hanem mert *nagyon* meglepődött. Mögöttük Su-mil és katonái jellegzetes, két soros támadó alakzatba fejlődött. Egyre több és több lény özönlött be a folyosóra.

- Mi a fészkes fenét csinál maga? - csattant fel Twister. Irtózatos látvány tárult a szemei elé: az eickariek mögött egy tucat lakra zúdult be a folyosóba, úgy hömpölyögtek feléjük, mint egy haragos vízű folyó. Ugyanabban a pillanatban a hátuk mögött is megjelent egy osztagnyi lakra. A folyosó mindkét vége el lett vágva.

Az 501-es rohamosztagos légió Aurek Különítménye be lett kerítve.

- Le a fegyvert - ismételte Su-mil. Fegyvere csövét egyenesen Twister arca irányába fordította. - Vagy megnézheti az agyvelejét.

- Rendben - egyezett bele Twister. Nem volt más választásuk. Leguggoltak, és lassan a földre helyezték BlasTech puskáikat.

Su-mil egykezes fogást talált saját puskáján, és a többiek feje fölé emelte a másik kezét.

- Dicsőséges Urunk harcosai! - Ordította. - Elkaptuk őket!

A lakrák első hulláma átlépett megboldogult társain, majd az eickariek mögé léptek. Fegyvereiket egyenesen a lények hátához szegezték. A zsoldoscsapat vezetője átlépett Su-mil oldalára, és amikor előre furakodott, nem mindegyik harcos volt elég gyors, hogy kitérjen az útjából.

- Mit csináltunk? - A hangja olyan volt, mint a gyümölcsprésben gördülő sziklák. - Birodalmi rohamosztagosok. Érdekes. - Folyamatosan Twister mellkasához szorította fegyvre csövét. Hátrafordult Su-milhoz. - Ha csakugyan elkaptuk őket - kezdte csípősen -, ki vagy te és mit csinálsz itt? Mert nem vagy meghívva Dicsőséges Urunk otthonába, az egyszer biztos!

- Su-mil vagyok - mondta az eickarie, és hátralépett, közben fegyverével Twister jobb szeme felé intett. - Hűségese alattvalója Dicsőséges Urunknak. Szívügyem a birodalmi megszállók inváziója.

- Akárcsak nekem - mondta a vezető. - Mit keresel itt?

- Óh, minden az eickarie bátorságról szól - válaszolta büszkén Su-mil. - Összeakadtam velük az utcán. Láthatóan meg akarták támadni Dicsőséges Urunk otthonát. Rám szegezték a fegyvereiket és követelték, hogy vezessem be őket az otthonomba.

Twister felhorkant a sisakja mögött. Ez azért jócskán kiszínezett történet volt Su-mil részéről. Látszólag hősnek akarta bemészélni magát és társait.

- És bevezetted őket? - Kérdezte türelmetlenül a lakra.

- Megmutattuk nekik a titkos alagutat, és végigvezettük őket rajta.

- Hogyan? - Értetlenkedett a vezető. - Hisz mindkét őrtorony védve van.

- Van egy őrizetlen bejárat is.

- Amint bezártuk a birodalmiakat, vezess oda minket! - Követelte a lakra. - Jöttek még többen?

- Nem. Csak ők hárman.

- Talán még jöhetnek - mondta a lakra. Ezután saját nyelvén parancsokat osztogatott társainak. Egyikük felmordult a parancs hallatán, hárman pedig visszaindultak azon az úton, ahonnan jöttek. Néhányan elhordták társaik holttestét, és védekező alakzatba fejlődtek a sarkoknál.

- Mi történt velük? - Mutatott a halott lakrákra a vezető.

- A birodalmiak lelőtték őket - mondta Su-mil. Újra másfelé célzott. Most Twister jobb szeme volt a cél. - Az embereim nem vettek részt a véröntásban - biztosította őt. Újra megváltoztatta a fegyvercső irányát...

- Utáljátok azokat a fegyvereket? - Mutatott az eickariek által hordozott hajítókra. - És hogy jöhettek a rohamosztagosokkal, ha az utcán állítottak meg?

Su-mil fegyvere *megint* célpontot váltott.

- Azok a mi fegyvereink - mondta. - Azt mondtuk, hogy segítünk nekik. De nem szegeztünk fegyvert Dicsőséges Urunk alattvalóira.

Twister elfintorodott. Áruló. Elárulta őket, akik képesek voltak meghalni értük. Ráadásul egy mézesmázos dumagép, aki nyugodtan beszélget az áldozatával. Su-mil Twister bal szemére célzott.

A bal szemére?

Twister megmerevedett. Su-mil nem magabiztosan tartotta azt a fegyvert. Su-mil hezitált. Ide-oda tologatta a célkeresztet Twister bal- és jobb szeme között.

Balkezes: egy hazugság. Jobbkezes: az igaz.

Megvilágosodott minden. Képzletben visszapörgette az eseményeket. Előlről kezdte a beszélgetést. *Elkaptuk őket!* - hazugság. *Su-mil vagyok* - igazság. *Dicsőséges Urunk hűségese alattvalója vagyok* - hazugság. *Rám szegezték a fegyvereiket és követelték, hogy vezessem be őket az otthonomba* - hazugság. *Megmutattuk nekik a titkos alagutat, és végigvezettük őket rajta* - igazság. *Az embereim nem vettek részt a véröntásban* - hazugság. *Azt mondtuk, hogy segítünk nekik* - igazság.

Sosem támadnánk a Dicsőséges Urunk alattvalóira - hazugság.

Su-mil ide-oda váltogatta a célpontot Twister jobb- és bal szeme között. Ezzel a mondatai jobb- és balkezességét árulta el a nagyvilágnak. Mikor először találkoztak vele, egy mosoly bújkált az arcán. Egy ügyes és találékony üzlettárs - ez Su-mil. És Su-mil ugyanezt remélte a rohamosztagosokkal kapcsolatban. Mert hirtelen tiszta lett, mire gondolt az eickarie. Su-mil beszélt egy őrizetlen járatról, de a lakra vezető elhitte, hogy az az *őrizetlen járat* az egyik az ismert két járat közül. Azonban az, hogy Twister visszaküldött néhány embert a bejárathoz, hogy megakadályozzák az ellenséges behatolást, tény volt.

Ami azt jelentette, hogy ha a Birodalom küldött oda erősítést, már rég elbuktak.

Mindkét irány, amivel a lakrák szembenéztek, a *rossz* irány.

Twister a nyelvével bekapcsolta a komlinkjét.

- Felhő. Jelentést! - Hangját nagyon halkkává fojtotta, nem szűrődött át a sisakon. Felhő hangja a fülhallgatójából volt a legbarátságosabb, amit mostanában hallott.
- A szobában vagyunk, a falon túl. Helyzet?
- Beragadtunk az első elágazásba - jelentette Twister, és hallotta, hogy Árnyék és Őrszem is bekapcsolják a komlinket, majd fogadják a híreket. Az erősítés elindult.
- Ellenséges csapatok: megközelítőleg négy-nyolc. Szövetségesek beragadtak jobbra.
- Nyugtázva - mondta Felhő. - Úton vagyunk.
- Jó tudni, hogy Dicsőséges Urunknak csak hűséges alattvalói vannak - mondta a lakra vezető szarkasztikus éllel a hangjában. - Földre a fegyvert. Most!
- De hát veszélyes ellenséggel állunk szemben - tiltakozott Su-mil, Twister jobb szemére emelve a fegyvert. - Nem tudhatjuk, mikor jön el az ideje, hogy tüzet nyithassunk rájuk.
- A lakrák elintézik őket, ha szükséges - biztosította őt a vezető, és ezúttal ő is célpontot váltott: Su-mil nyaka felé mutatott fegyverének csöve.
- Gyerünk. Le a fegyvert.
- Nem esne bántódása - mondta Twister, és felemelte a jobb kezét. Mutatóujját Su-mil jobb szemére szegezte, majdhogynem kiszúrta vele a lény érzékszervét. - Ha meglátja hullani a barátait a folyosó végén, akkor tudja: a halál megérkezett.
- Csönd! - Ordította a vezető. Károsan éles tekintettel meredt a rohamosztagosokra. Őrszem és Árnyék komlinkjeik kattintásával jelezték, hogy nyugtázták a parancsot. - Ha nem hallgatsz el, rohamosztagos, pillanatokon belül könyörögni fogsz a megérdemelt halálért!
- Visszaszámlálás indul:három - hallatszott Felhő hangja Twister fülhallgatójából.
- Óh, nem tudom - mondta büszkén Twister. - Valahogy nem hiszem.

Ahogy az utolsó szótag elhangzott, egy csapat fehér páncélos alak robbant be a folyosóra az eickariek mögött. Twister nem sokat teketóriázott. A megérkező erősítés tűz alá vette az egész lakra csapatot. Az Aurekek azonnal hasra vágták magukat. Su-mil azt ígérte, az ő harcosai többé nem dermednek meg a harcmezőn. Igazat beszélt. Twister nem talált fogást az elejtett fegyverén, de az eickarie hajítófegyverek sem voltak restek, meg sem várva Twister fogását, hajították el lángoló lövedékeiket. Mikor Twister végre megmarkolta a BlasTech-et, az ütközet már véget is ért. Felállt, és leporolta magát.

- Jelentést.
- Tiszta a levegő - jelentette Felhő. - Nem ért minket veszteség.

Ez azonban az eickariekról már nem volt mondható. A húsz harcosból hat sértetlen maradt, négy éppen a földön agonizált, a maradék kettő pedig meghalt. Akár meghaltak, akár nem, a lakrák jól teljesítettek. Az összes áldozatot ők ejtették. Ez még balszerencse is lett volna, ha néhány megmentő kicsit túlhűsködi magát.

- Nézze, parancsnok - szólott őt Felhő. Twister végignézett az eickarie sérülteken, majd a keresztfolyosón heverő halott lakrákon. - Az ellenállás a járatban nagyon erős - folytatta Felhő. - A további parancs szerint fel kell számolnunk a védelmi rendszereikkel.

Twister most Su-milra pillantott. Az eickarie a lakra vezető élettelen hullája fölött állt, Twisterre szegezve tekintetét. A rohamosztagos így jól láthatta, hogy a homloka sötétté változik.

- Sajnálom, de nem fog menni - mondta Twister Felhőnek. - Megígértem Su-milnak, hogy előbb kiszabadítjuk a foglyaikat.
- Twister, ez parancs volt - figyelmeztette őt Felhő.
- Nyugtázva - mondta Twister. - Sok szerencsét. Mi majd csatlakozunk hozzátok, amikor tudunk.

Egy másik rohamosztagos megállt Felhő mellett.

- Eddig azt mondta, nem tud minket támogatni - emlékeztette Twistert csöndesen Su-mil.
- Valóban, de ezt akkor mondtam, mikor még nem bíztam a katonáiban - magyarázta Twister. - Mostanra már bizonyítottak nekem.

Egy jelenet kötötte most le a figyelmét: a rohamosztagosok és Felhő befejezték beszélgetésüket, és Felhő visszakocogott a folyosóra Twisterékhez, míg a többi a másik irányba kezdett el menetelni.

- Remélem nem veszekedni jöttél - figyelmeztette Felhőt, ahogy az megállt mellette.
- Dehogy - legyintett Felhő. - Arra gondoltam, hogy ha mi hármunk nélkül is megoldják, miért ne oldanák meg *négyünk* nélkül?

- És aztán majd szépen a haditörvényszék elé állítanak bennünket, persze - mondta Árnycék szárazon.
- Valahogy úgy - bólogatott Felhő. - Gyerünk.

Su-mil elküldte néhány emberét, hogy vigyék a halottaikat biztonságos helyre. A megmaradt tizenkét megmaradt eickarie és a négy rohamosztagos Su-mil és Twister vezetésével nekivágott a börtönbe vezető útnak. Nem botlottak ellenállásba. Az utolsó osztag, akiket legyőztek, látszólag az utolsó lakra osztag volt, akiket nem hívtak a felszínre vagy az alagutakba küzdeni. Miközben Twister fülére folyamatosan jöttek a csatáról szóló jelentések, a parancsnok elgondolkozott azon, hogy nem küldték-e el a börtönőröket is küzdeni? Nem volt ekkora szerencsájük. Ahogy Su-mil figyelmeztetést mormolt, és Árnycék kinézett az egyik sarok mögül, két lakrát látott egy fémből készült ajtó előtt állni, vállukon lézerkarbínerekkel. Látszólag egy közvetlen támadás a börtön ellen volt az utolsó dolog, amire a Hadúr számíthatott. A két rohamosztagos olyan sortűzzel ajándékozta meg őket, hogy mind a kettőjüknek csak a fegyvereikért volt idő nyúlni. Ahogy a lézertűz lerongyolta a páncéljukat, Su-mil előrelépett, és hajtófegyvere két lövésével leterítette a két őrt.

- Sietnünk kell - mondta az eickarie, miközben megnézhatték, ahogy a két lakra összerogy.
- Várjon. - Mondta Felhő, ahogy Árnycék elindult az ajtó felé. - Azt ígértük, eljuttatjuk a börtönig.
- Azt ígérték, hogy segítenek kiszabadítani a foglyokat - pontosított Su-mil. - Siessünk.
- Twister? - nézett rá Felhő reménykedve, lélekben már a harcoló bajtársai között járt.
- Hallottad, amit mondott. Siess.

Az ajtó mögött egy lépcső vált láthatóvá, ami egy kör alakú terembe vezetett. Itt több zárt ajtó volt.

- Milyen gyorsan tudják kinyitni őket? - Kérdezte Su-mil.
- *Nagyon* gyorsan - mondta Őrszem, és a terem egyik oldalán álló íróasztalhoz lépett, majd elővett egy kés alakú adatkártyát. - Elég csak a kulcsnak meglennie, és nyert ügyünk van.
- Hajrá - mondta Twister. Az ajtó felé fordult, ahonnan jöttek, arra szegezte a BlasTech-et. - Mi addig örködünk.

Kulccsal a kézben, Őrszemnek gyorsan ment a dolog. De ahogy a kiszabadított eickariek elkezdtek kiözönlenni, és Twister körülnézett, érezte, hogy valami nincs rendjén. A legtöbbjük megrémült Őrszem páncélzatától, ahogy kinyitotta a celláik ajtaját. Nemcsak Őrszemtől, az összes rohamosztagostól féltek - vagy legalábbis furcsán néztek. Tény, hogy úgy néztek ki, hogy nemcsak a birodalmiaktól, a saját fajtársaiktól is ódzkodnak.

Árnycék szólalt meg elsőként:

- Különböző törzsekből valók.
- Még a Törzsek Szövetkezési Megegyezése előtt börtönözték be őket - mondta Twister keserű szájjal, ahogy rádöbrent az igazságra: - Tehát ugyanúgy küzdenek, mint azelőtt. Minden kis apróságért felforr az agyvizük.

Azt hitte, halkan beszél. Halkan is beszélt, de nem eléggé.

- Azok nem kis apróságok! - Erősködött Ha-ran, csúnyán nézve a rohamosztagosokra a lépcső tetejéről.
- Twister felhorkant. A szabó műhelyében elhangzottak óta az idős eickarie egy mukkot sem ejtett ki a száján. Akárhogyan is nézzük, akár beszél, akár csöndben marad, Ha-ran mindig kéznél van Su-mil könyöke alatt.

Amikor ennek jelentését töprengett, Ha-ran megindult.

- Álljanak félre! - Parancsolta a rohamosztagosoknak hevesen mutogatva. - Su-mil?
- Az ifjabb eickarie megragadta a karját, és segített neki lejönni a lépcsőn.
- Ez megbolondult? - Kérdezte halkan Árnycék.
 - Nem hinném - mondta Twister. Végigmérte Ha-rant. Nem látott a ruháján semmiféle kitüntetést vagy rangjelzést.

- Kicsit öreg - mondta Su-mil. Arrébb tessékelte a rohamosztagosokat, ahogy az idős eickarie leért a kör alakú terembe. - Öregebb, mint hinné. Álljanak félre, kérem. Ha-ran herceg szeretné üdvözölni a foglyokat.

- Ha-ran *herceg*? - ismételte hitetlenkedve Twister.

Ha-ran rá se hederített, a foglyokhoz intézte szavait:

- Ha-ran mish-ra hee-sae sha-kae drof-si-shae-ral - mondta, kezét nyújtva a tömeg felé. Az Aurek Különítmény tagjait alaposan felkészítették eickarie nyelvből, de a *herceg* beszéde még így is elég gyors volt nekik.

- Hol vannak a protokoldroidok, amikor szükség lenne rájuk? - Mormolta Felhő morcosan, amikor Ha-ran tovább beszélt.

- Azt mondta: *Ha-ran vagyok a Mish-ra családból, a Sha-kae klán tagja, a Si-shae-ral törzs hercege* - tolmácsolta nekik Su-mil. - *Azért jöttem, hogy beszéljünk a jelenről és a jövőről.*

- Twister, nincs időnk a csevegésre - sürgette őt Felhő.
- Csönd - intette le őt Twister. Már más szemmel nézett Ha-ranra. Az eickarie hercegek általában csatákat vezetnek, legalább ötvenezer katonával körülvéve. Ha-ran minden bizonnyal egy negatív rekord lehetett a Kariék történelemlönyvében. - Folytassa, Su-mil.
- *Most éppen az utolsó ütközetre készülünk önkényuraink ellen* - folytatta Su-mil. Ha-ran büszke hangja visszhangot vert a teremben. - *De ha nyerünk, a jövőben az Egyesült Törzsek Szövetségének csillaga magasan fog ragyogni.*
- Nem értem - mormolta Árnycék. - Mit érdekel minket, mit hisz néhány piszkos és bűdös rab? Hálásnak kellene lenniük, és tenni, amit a herceg mond, nem?
- Látom, nem érti - mondta Su-mil, homloka sötét sárga színben pompázott. - Ezek nem közönséges bűnözők vagy a Hadúr ellenségei. Ezek nemes eickariek, akiket túszul ejtettek, hogy biztosítsák a törzsek jó viselkedését.
- Hát nem jött be, mi? -Kérdezte Örszem. - Nemesek vagy sem, a törzsek már szövetkeztek.
- A Hadúr talán kivégzi őket, vagy élő pajzsként használja fel, hogy el tudjon menekülni - hangsúlyozta Su-mil. - Ezért félttem a maguk váratlan támadásától, és ezért akartam, hogy előbb szabadítsuk ki őket, még mielőtt nekiállunk csatázni.
- Értem már - mondta Twister. - Nem akarta, hogy levágják őket; de azt sem akarta, hogy majd kihozzák innen őket, és a csatamezőn haljanak meg. Ha meg igen, a nép visszasüllyed a törzsek háborújába.
- Valóban fennáll ez a veszély - erősítette meg Su-mil. - Okosabb, mint hittem.
- Maga pedig mélyebbre néz, mint gondoltam - vágott vissza Twister. - Hadd tippeljek: egy fogoly sem a maga törzséből való.
- Helyes válasz - mondta Su-mil. - A legfontosabb Ha-ran törzse, és hogy miért jöttek velünk. Ha közülük valaki békésen beszél hozzánk, nagy eséllyel győzzük meg őket az igazunkról.
- És ez hogy megy? - Kérdezte Árnycék.
- Nos, egy kissé félek - Su-mil a tömeg felé pillantott. - A Si-shae-ral törzs látszólag hallgat, de belülről türelmetlenek és sötétek a gondolataik. Azt hihetik, ez az egész egy átverés.
- Nekünk megvan a saját feladatunk - vágta el könnyörtelenül a beszélgetést Felhő. - Nem engedhetjük meg magunknak, hogy sokáig maradjunk.
- Twister egyetértése jeleként bólintott. A fülhallgatójából folyamatosan jelentések özönlöttek a csatáról, és úgy tűnt, az Aurek Különítmény többi része már kezd fáradni a küzdelem során.
- Igaza van, Su-mil - mondta. - Indulnunk kell, és magukra hagyni a dolgot.
- Már elindult, amikor egy hang hirtelen megállította.
- Hacsak nem - csattant fel az a valaki - meghívja őket ide, hogy lássák, amit olyanok vittek véghez, akik nem harcolnak egymás közt.
- Su-mil arca zöld színben játszott. A rosszálló nézés eickarie megfelelője.
- A Kéz Birodalmának katonáira gondol?
- Természetesen - válaszolta az eickarie helyett Örszem. - Megmutatjuk nekik, hogyan győzzük le a lakrákat, akik leigázták ezt a bolygót.
- És talán még a Hadurat is elkaphatjuk velük - tette hozzá Árnycék.
- Su-mil zöld ábrázata rögtön átváltott rózsaszínbe. Egy széles mosoly.
- Lehet, tanulságosnak vélik majde ezt - értett egyet az eickarie. - Ha-rannak lehet, még sikerül is megkérni a törzsek vezetőit, hogy segítsenek...
- Miért ne? - Vélekedett Twister. - Szerintem élvezni fogják, ahogy a Si-shae-ral és a Hu-shi-crive törzs történelmet ír a Hadúr elfogásával.
- Ajánlani fogom a hercegnél - Su-mil homloka visszaváltozott narancssárgává, majd halkán beszélni kezdett Ha-ranhoz.
- Elképzelhető, hogy van erreflé egy fegyverraktár - fordult Twister Örszemhez és Árnycékhoz. - Menjetek és keressétek meg!
- A többiek nyugtázták a parancsot, majd csendesen elkocogtak.
- Nem szabad túl sokáig távol lenniük - figyelmeztette őt Felhő.
- Tudom - mondta Twister. Próbálta kifürkészni Ha-ran mondandójának reakcióit a foglyok körében. - De ha megtalálják, érdemes volt várni rá.

És meg is találták, hamarabb, mint Twister gondolta. Közben Ha-rannak is sikerült maga mellé állítania valamennyi törzsi vezetőt és néhány katonát. A csapatokat három részre osztották, és mire készen álltak, Árnyék és Őrszem visszatértek, jelentve, kinyitották a lakra örök fegyverraktárát. Öt perccel később már teljesen készen álltak. A három osztag közül kettő Felhő és Árnyék irányítása alatt és néhányan Su-mil katonái közül az alagút két vége felé igyekezett, hogy áttörjék a lakra védelmet. A harmadik Twister és Őrszem irányításával és Su-mil megmaradt katonáival egyenesen a Hadúr központi támaszpontja felé indultak.

- Nem tetszik nekem ez a látszólagos biztonság - morogta Su-mil, ahogy átvágtak az üresen kongó folyosókon.
- Egy támadásra számítanak abból az irányból, ahonnan jövünk.

- Az attól függ, gondoltak-e már arra, hogyan jutottunk be ide - magyarázta Twister. - Az első két osztag jelentése egy *alagútról a két őrtorony egyike közül* számolt be.

- Az első és egyben utolsó jelentés - tette hozzá Őrszem. - Már olyan messze lehettünk az első osztag megsemmisítése után, hogy nem találhatták ki, mi is történt pontosan.

- De biztos nem feltételezhetik azt, hogy nem törnek még be azon a járaton - mutatott rá Su-mil. - Felkészülhettek a további harcra.

- Óh, fel is készültek - mondta élénk hanghordozással Őrszem. - Már rég.

A csapat megállt. Három méterre tőlük a plafon megemelkedett, és a kőfalakra zászlókat aggattak és címereket véstek. Twister úgy vélte, ezek voltak az utolsó törzsek, akik uralták az erődöt még a Hadúr előtt. A szobában faasztalok futottak végig, faszékekkel. A helységet egy fémajtó zárta le.

- Ez itt a Viharbankett terme - mondta Su-mil. A hangja hirtelen mintha elcsuklott volna. - Egy hely ahol ellehetünk, amik a tavaszi viharok az Őrtornyokat fenyegetik.

Azok szerint az alaprajzok szerint, amiket az Eickarie vezetők nekik rajzoltak, az erőd belső erődje egy olyan kör volt, amit teljesen körülvelt egy olyan nagyobb körkörös terület, amit négy részre osztottak. Ahol álltak, jól láthatták a fal ívét, ami arra engedett következtetni, a Viharbankett terme egy a négy köralakú rész közül.

- Mindjárt ott vagyunk - mondta Twister. - Csapdák?

- Nem vészesek - mondta Őrszem, miközben megvizsgálta a szobát sisakjának szenzoraival. - Robbanótöltetek néhány asztal és szék alatt.

- Távvezéreltek?

- Nem - mondta sajnálkozva Őrszem. - Sem tárolók. Ebből arra következtettek, nem távirányítós bombák. Közelségérzékelős.

- Az nem jó hír - morogta Twister. Ha azok a bombák távvezérléssel működnének, a Birodalom könnyen lezárhatná a zárfrekvenciát. Azonban a közelségérzékelős egyből lokalizálja és szétrobbantja őket, még mielőtt akármit tennének.

- Más?

- Tíz lőállás, mindegyik zászló mögött egy - mondta Őrszem. - Ez az ajtó még egy banthát is leterítene. A Hadúr bázisán ötven lakrát becsülök. Azonkívül, minden tiszta.

- Akkor mit állunk még itt? - Kérdezte izgatottan Su-mil.

- Türelem - csitította őt Twister. - Őrszem most próbálja bemérni a gránátok helyzetét.

Az egyik felszabadított rab morgott valamit.

- Azt mondja, ez nem lehetséges - tolmácsolta Su-mil.

- Akkor mondja meg neki, hogy elámul, ha megtudja, mire képes a Kéz Birodalma - mondta Twister, miközben még javában vizsgálta az ajtót. Su-mil az imént morgoló eickariehoz fordult, és beszélni kezdett vele a saját nyelvükön. Őrszem felmordult:

- Rendben. - Mondta. - A gránátok a székek alatt vannak - két, a hozzájuk legközelebb lévő székekre mutatott -, az asztal sarkánál - itt a tereptárgy jobb végébe mutatott -, és a székeken ott és ott - fejezte be. Az utolsó székek, amiket említett, a lőrések alatt helyezkedtek el.

- Az a kettő azért van, hogy felrepítse azokat, akik oldalról settenkednének be a lövészekhez. Van még néhány töltet, de azok a másik oldalon, tehát kívül esik a mi támadási vektorunkon.

- Rendben. - Nyugtázta Twister. Végigfuttatta tekintetét a három méterre tőlük álló termen. Számolt. Azok a töltetek jó helyen voltak. Látszott, hogy már használták ezt a taktikát, és hogy a rossz tapasztalatok rakták oda őket. Lehetett itt egy csata, amiben megpróbáltak odaosonni a lőréshez. De a robbanóanyag úgy lett odatéve, hogy ne csak megölje az ellenséget, a felcsapó tűz ne is érje a lövészt.

- Vissza kell küldenünk az eickariekat a folyosóra, hogy felrobbanthassuk a két közeli bombát. A robbanás adhat nekünk fedezéket, így elkerülhetjük a kiaknázott asztalt. Az ajtó előtt huzalokat használunk, hogy végighúzzuk az asztal előtt a székeket. Így a robbanások megölik, vagy legalább lelassítják az orvlövészeket. Ez adhat annyi időt, hogy kinyissuk az ajtót.

- Jól hangzik, parancsnok – mondta Őrszem, egy kézre véve a BlasTech-jét, és készenlétbe állította huzalvetőjét. – Su-mil, vigye őket hátrébb!

Su-mil a saját nyelvén visszavonulót fűjt, és az eickariek hátráltak néhány lépést.

- Hogy akarják kidurrantani azokat a bombákat? – Kérdezte. – Mert nem könnyű ám átlőni aközött a székek között.

- Csak figyeljen, és tanuljon – mondta Twister, elképzelve az eickariek ámuldozó színben játszó arcait, amint a manőver sikerül.

- Őrszem?

- Készen állok.

- Most!

Őrszem kilőtte a huzalt. A zsinór a sűrített levegő szisszenésével kísérve pillanatok alatt belefűrődött a kiaknázott szék külső részén. A huzal végpontja éppen a háttámlánál kapta el az ülőalkalmatosságot. Árnyék egy vállrándítással hátrahúzta. A szék felborult, a nehéz fatámla nagyot csattant a rohamosztagosok és az akna között. Ez biztonságot nyújthat a robbanás előtt. Ahogy a koppanás visszhangja elhalt, Twister egy gránátot dobott a szék mögé, ami már a levegőben behatolt az akna érzékelési mezejébe.

A dupla robbanás fülsiketítő volt, legalábbis az lett volna, ha a rohamosztagosokat nem védte volna meg a sisak hangelnyelő szenzora. A fizikai erő, ami elszabadult mindent elsöpört, piszok és falszálka-felhők röppentek a levegőbe. Alighogy elhalt a robbanás hangja, Őrszem kilőtte a második huzalt is a második közeli székre. A hatás ugyanaz: a szék eldőlt, a robbanás egészen fület bántó. Fél szívdobbanásnyi idővel később a két rohamosztagos megiramodott, messze elkerülték az aknás asztal, majd néhány pillanattal ezután megálltak az ajtó előtt. Twister bekapcsolta a huzalvetőjét, és esetlenül megmarkolta a BlasTech-jét. Mindkét eszközt egyszerre akarta kezelni.

- Húzza keresztül a széket! – Ordította Su-mil. – Majd én felrobbantom. Twister csak pislogott meglepetésében.

Su-mil átfutott a két rohamosztagos közé, ott pedig leguggolt és két kézre fogta fegyverét.

- Készen állok!- Ordította megint vissza.

- Akkor figyeljen.

Twister ledobta a fegyverét, és így pontosan célozva kilőtte a huzalját. Így, két kézzel gyerekjáték volt elhúzni a lőréshez.

- Lőjön!

Su-mil tüzelt, a bomba behatolt a lőrésbe. Su-mil majdnem felrepült a robbanóanyag okozta nyomáskülönbség hatására, de mikor észhez tért, látta, hogy egy páncélos test védi őt. Eközben egy másik robbanás hangja és orkán erejű szele jött a másik irányból.

- Tiszta a levegő – jelentette hirtelen Őrszem. – Fedeztetek, és kinyitom az ajtót.

- Csináld. – Mondta Twister, majd megmarkolta a rohampuskáját. A robbanás leszedte az egyik zászlót a helyéről, és láthatóvá vált egy homorú ajtó, mellette egy kilátó. A gránátok robbanása elég lehetett, hogy legalább egy időre kiüsse a mesterlövészt a helyéről.

A másik lövéssel már nem volt ilyen szerencsájük. Twister már majdnem bedugta a fejét a résbe, és kishíján beleszaladt a lézertűzbe.

- Su-mil, ide. – Hívta őt Twister. Az eickarie rögtön odaért, és belőtt a nyíláson.

Nem történt semmi. A mesterlövész ugyanúgy rájuk lőtt – majd hirtelen irányt váltott. Az eickariek, akiket Su-mil küldött, a lőrés felé tüzeltek, ahogy átrobtak a három méterrel arrébb lévő folyosón. A lakra orvlövész pont úgy reagált, ahogy Twister várta. A lakra az eickariek felé lőtt, és le is szedett néhányat. De az ellensége túl sok volt, és az ideje túl kevés. Az eickariek a falhoz simultak, és mikor odaértek a célpontokhoz, bedugták a fegyvereiket a nyílásokon, és tucatnyi lövedéket juttattak be a kérdéses pontokba. Az eredmény mindenhol fájdalmas, vagy éppen csalódott képű zsoldosok voltak. Mikor az utolsó nyöszörgésük is elhalt, Su-mil szólalt meg.

- Sha-meas craa shes-ayi – mondta. – Dicsértem a bátorságukat a maga nevében, ha ez megfelel – fordult Twisterhez.

- Nyugodtan – bólintott Twister. – Add át a köszönetünket a segítségért, és mondd meg nekik, hogy őrizzék a bejáratot, míg kinyitjuk az ajtót.

Su-mil megtette, amit a rohamosztagos kért. Az eickariek engedelmesen beálltak védekező alakzatba. Régi ellenségek vagy sem, gondolta Twister, most egyikük sem volt igazi rivális. Twister az ajtó irányába fordította tekintetét. Őrszem fegyvere a padlón hevert, és már majdnem befejezte a munkáját.

- Helyzet?

- Majdnem kész – jelentette Őrszem.

- Még egy perc – fordult Su-milhoz Twister. – Mi a gond?

- Az ajtó – mondta baljóslatúan lassan Su-mil. – Valami nincs rendjén.

Twister megborzongott. Ha egy ember rosszat sejt, az még nem vészes. Ha már kettő, már komolyan gondolkodni kell rajta...

- Elmondaná, mi nincs rendben vele?

- Nem – mondta Su-mil, és elsötétedett a homloka.

- Várj egy pillanatot, Őrszem – kérte Twister. Megvizsgálta az ajtót, amivel *nincs minden rendben*. A szenzorok szerint a fém magas feszültségű áramütést kapott. A zár? Nem, a zár rendben volt. Most az eickariekat nézte, akik készültek a csatára. Értékes másodprecek teltek... A Hadúr süket lehetett és hülye, amiért nem vette észre, hogy erődjét megtámadták, és pusztítják zsoldosait. Még csak meg se mozgatta egységeit, nem is foglalkozott az ügygel.

De már majdnem ott voltak! Twister most a folyosót vizslatta. Elképzelte, amint egy hadosztálynyi lakra feléjük tart... A folyosó azonban teljesen üres volt. Legalábbis addig, amíg ellátott.

Elkeseredetten felhorkant. Annyira nyilvánvaló és egyszerű ez az egész, miért állnak még itt?

- Nyisd ki, Őrszem.

- Ez nem az ajtó.

- Mi van? – Csattantak fel a rohamosztagosok.

- Ez egy átverés – mutatott az *ajtóra* Twister. – Miért, maga tenne egy bejáratot oda, ahonnan már csak ötven méterre van a bázisa?

- Lehet, ez is csak egy lőállás rakétavetősöknek – tette hozzá Su-mil. – Persze. Az igazi bejárat a teremben akárhol lehet, és biztonságosan zárva van.

- Rendben, akkor keressük meg – bólintott Twister.

Nem tartott sokáig megtalálni. Tudták, mit keresnek. Rögtön megtalálták az apró repedéseket az aknavető és legszélen elhelyezkedő lőállás között.

- Itt van – mutatott Twister a bejárat irányába.

- Siessünk – figyelmeztette őket Su-mil. – Lehetnek kijáratok, ahol elmenekülhetnek.

- Nincs olyan hely, amiről az emberei ne tudnának – vágott vissza Twister. Ha még el is menekülnének, nem sokat érnének vele. A jelentések szerint, amik beérkeztek Twister fülhallgatóján, jelentették, hogy az Aurek Különítmény Felhő és Árnyék vezetésével áttörte mindkét oldalon a védvonalat. – Nem érnek a meneküléssel semmit. Most kaptam a hírt, hogy likvidálták a védelmüket. Néhány perc, és ide érkeznek.

- És azt hiszed, várni fogunk rájuk? – Kérdezte Őrszem.

- Nem – mondta Su-mil, a szemei felcsillantak. – Ha már ilyen messzire eljutottunk, mi jelentkezzünk be értük.

- Ne feledje, talán még irányítják ott az embereiket – emlékeztette őt Twister. – Amint ideérnek, megöljük őket.

Fél perccel később készen álltak.

- Maradjunk készenlétben. – Figyelmeztette őket Őrszem. – Ha odaérünk, az nem lesz piskóta.

- Mondja meg nekik, hogy ha elkezdődik az ütközet, ők lőjenek először – mondta Twister Su-milnak. – Csak mi vagyunk itt páncélban, magukat nem védi semmi csak nagy tüzérő.

Su-mil eleget tett a kérésnek.

- Ne aggódjon – váltott vissza basic-re. – Megtesszük, ami szükséges.

- Rendben – bólintott Twister. – Őrszem, gyerünk!

Meggyújtották a gyújtószerkezetet, és a gránát újból felvillant. Twister még utoljára ellenőrizte a szenzorait, arra számítva, hogy a lakrák még egyszer kitörnek a központból. Azonban ez nem történt meg.

A gránát hőjének hatására szétolvadt burkolat a végét járta. Twister benyúlt a forró lyukakon, de erre már nem is volt szükség; az ajtó kidőlt a helyéről. Fekete murvaeső követte a kis mutatót. Twister reflexszerűen elugrott, és a bezúduló eickariek majdnem ledöntötték őt a lábáról. A lelkes szabadságharcosok átléptek a nyílásnak nevezett masszán, és támadtak.

- Várjon! – Kiáltotta Twister kétségbeesetten. – Su-mil...

De Su-mil már nem hallotta őt, csatlakozott a megmámorosodott tömeghez.

- A mi világunk! – Kiáltotta diadalittasan. – A mi végzetünk!

A tömeg berobbant a központba. Twister elmormolt egy átkot, majd összeszedte magát. Odabentről géppuskák vinyogása és haldoklók hörgésének borzasztó kakofóniája szűrődött ki. Twister csatlakozott az eickarie sereg végéhez.

Amilyen gyorsan jött azonban a zaj, olyan gyorsan el is halt. Twister keresztülfurakodott a tömegen és egyenesen az egésznek a közepébe csöppent.

A bázis egy mészárszékké változott. Eickarie sérültek vonaglottak és agonizáltak, voltak olyanok, akik már meghaltak. Akik még nem, kétségbeesetten kiáltottak segítségért, miközben mellüket vagy végtagjukat szorongatták. Körülöttük még lakrák is heverték. De azok közül már egy sem élt.

Köztük pedig, teljes fegyverzetben ott volt a Hadúr. A hátán feküdt a földön, karjai a törzse mellett. Su-mil fölötte állt, rálépve a Hadúr páncéljáll-lemezére. Hajítófegyverét készenlétben tartotta. De a fegyver nem a zsarnokra szegezte, és nem adta meg neki a végső lövést, amit az eickarie becsület követelt. Ehelyett a félkörben álló eickariekra célzott.

- Elmondtam nekik – zihálta, és csak Twister vette észre a fekete foltot a ruhája jobb oldalán -, hogy megegyeztünk. Maguk kiszabadítják a rabokat. Mi pedig meghagyjuk a Hadúr életét.

- Köszönöm – bólintott Twister. A nyelvével felkattintotta a komlinkjét. Őrszem halk puffanásokkal kikapcsolta a védelmi rendszereket. – Itt az Aurek-Hetes parancsnok. – Behatoltunk a bázisra, és feloszlattuk a védelmüket.

- Nyugtázza, Aurek-Hetes – mondta egy élénk hang. – És a Hadúr?

- Megvan – magyarázta a parancsnok. – Hála az eickarieknak.

Su-mil éppen az egyik rehabilitációs szobában vett egy pihenőt, mikor Twister megtalálta.

- Hát itt van – mondta az eickariének. – Talán nem hallotta még, de az orvosok szerint már elég egészséges ahhoz, hogy elhagyja ezt a helyet.

- Köszönöm, már hallottam róla – válaszolta Su-mil. – De úgy gondoltam, maradok, míg a sebem teljesen be nem gyógyul. – A homloka fakó kékké vált. – Még a kórházban is páncélt hord?

- Parancsok – legyintett Twister. – Az új vezetői nem túl boldogok, hogy nem adták át nekik kivégni a Hadurat. Néhányan a nép közül hajlamosak arra, hogy azon töltsék ki napi idegességüket, akikkel épp találkoznak, és nem érdemlik meg.

- Ez nem csak magát érinti – mondta bánatosan Su-mil. – Az én szerepem ebben a színdarabban csak másodhegedős volt.

- Az ön szerepe véget vetni a háborúnak és az önkényuralomnak – emlékeztette őt Twister.

- Csak az a baj, hogy ez senkit sem érdekel – mondta Su-mil. – Azt hitték, az alku, amit kötöttem, egy átverés, és ez az eickariek bosszújának jogába kerül majd.

- Ha engem kérdez, a nép bosszújának joga az, hogy megint úgy összekuszálódjanak, mint az elmúlt évszázadokban. – Hangsúlyozta Twister. – Akárhogy is, ha még *most* nem értik, mi volt a tét, majd a történelem igazolja a magai tetteit. És az alkut is.

- Elképzelhető – válaszolta Su-mil. – A történelem azonban még messze van. Addig is, el kell viselnem a hátam mögötti suttogásokat és a fakuló narancssárgát a népem homlokán.

- Ez a jövő, amit mond, hamar el fog jönni – gondolt bele Twister. – A frissen megalapított Törzsi Tanácsot ma hívják össze, és ott kiderül, miért kellett efgognunk a Hadurat élve.

- Na és, miért?

- Mert, akárcsak maga esetében, nem tudtuk, pontosan kicsoda ő – árulta el a parancs okát Twister. – A páncéljában, amiben mutatkozott, nem tudtuk, lakra-e, vagy eickarie, vagy talán olyan faj, amivel még nem is találkoztunk. Meg kellett tudnunk, ki ő, honnan jött, és hogy más bolygót is le akart-e igazni?

- És? – Kíváncsiskodott Su-mil.

- A Hármas Számú Akta – mondta zord hangon a rohamosztagos. – Vadiúj faj, nem szerepel az adatbázisunkban. Ellenállt a vallatásnak, de végül mégis csak sikerült kiszednünk a hazája helyét, és összeállítottunk egy bizottságot, ami elmegy oda.

- Bízom, benne, hogy óvatosan járnak el.

- Ne aggódjon – biztosította őt Twister. – Még a legbátrabbak is nyugton maradnak, ha meglátnak a fejük felett egy rajnyi birodalmi csillagrombolót. Meg fogjuk találni a közös hangot, ebben biztos vagyok.

- Még sosem láttam csillagrombolót – jegyezte meg Su-mil. – Remélem lesz még akkora megtiszteltetés az életemben, hogy lássak egyet.

- Azt hiszem, ez megoldható – mondta Twister tárgyilagos hangon. – Azért küldtek ide, hogy megkérdezzem: nem lenne-e kedve csatlakozni a következő küldetés során az Öt-nulla-Egyes légióhoz?

Su-mil homloka vörös színben égett.

- Én? – Tátogta meglepetten.

- Miért ne? Maga intelligens, jó harcos és tud boldogulni egyedül. Ráadásul megbízik a bajtársaiban, pedig nem is ismeri döntéseiknek pontos okát. Az Öt-nulla-Egyes légiónak pont ilyen emberekre van szükségük.

- És eltűrik a nem emberi lényeket?

- Ez nem a régi Birodalom – mondta Twister. – Amíg ez a bolygó a Kéz Birodalmához tartozik, ilyenről szó sincs.

- Biztosíthatom, a Kariék csatlakozik a Birodalomhoz.

Twister körültekintett a szobában, és amikor megbizonyosodott róla, hogy senki sincs hallótávolságon belül, folytatta:

- A tárgyalások elkezdődtek. A Birodalom csapatokat fog itt állomásoztatni, akik hamar kiszúrik, ha valaki olyan gonosz, mint a Hadúr volt.

Su-mil kibámult az ablakon.

- Ne értsen félre – kezdte Twister -, egy ilyen ajánlat nem jogosítja fel magát arra, hogy el is fogadja. Tennie kell valamit azért, hogy viselhesse azt a bizonyos fehér páncélt.

- Ha sikerrel járok, a népem észre fogja venni, hogy elmentem – mondta halkán Su-mil. – Ha elbukok, nem fognak rám emlékezni.

- Elképzelhető – bólintott Twister. – De ha ez a világ csatlakozik a Kéz Birodalmához, könnyebben fogadják el a döntését.

- Lehet, ez megint csak egy átverés – mondta Su-mil rózsaszín homlokkal. Egy ferde mosoly...

Twister vállat vont.

- Az ilyen alkukról csak a végén derülnek ki, mik is valójában – mondta. – Gondolkozzon el ezen, és szóljon, ha dűlőre jutott.

- Döntöttem – állt fel Su-mil. – Nem fogok rajta gondolkozni.

Twister elmosolyodott a sisakja mögött.

- Ha mégis, a fuvar megvár minket...